

ÎNCHEIERE

13 aprilie 2016

municipiul Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

În componența:

Președintele completului, – Svetlana Filincova,
Judecători – Sveatoslav Moldovan, Iuliana Oprea

Examinând chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de Daniela Levco, reprezentant în bază de procură a Primarului general al municipiului Chișinău,

în pricina civilă intentată la cererea de chemare în judecată depusă de către SRL „Artmarket” împotriva Primarului general al municipiului Chișinău, privind anularea actului administrativ,

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 30 septembrie 2015, prin care a fost respins apelul declarat de reprezentantul Primarului general al municipiului Chișinău,

a c o n s t a t a t :

La 28 octombrie 2014 SRL „Artmarket” a depus cerere de chemare în judecată împotriva Primarului general al municipiului Chișinău, solicitând anularea dispoziției nr.836-d din 11 august 2014 „Cu privire la anularea autorizațiilor de construire a publicității exterioare și demontare a dispozitivelor publicitare”.

În motivarea cererii a indicat că, prin dispoziția contestată, la 11 august 2014 Primarul general al municipiului Chișinău a anulat autorizația de construire a publicității exterioare DGAURE-REC-A-0011429 (valabilă – 31.12.2014), care a fost eliberată SRL „Artmarket”, pentru amplasarea publicității exterioare, pe str. Meșterul Manole.

A mai indicat că, în legătură cu necesitățile urbanistice, dispozitivele publicitare se demontează, dar nu se anulează autorizațiile de amplasare a acestora. Pe perioada lucrărilor de reparație pe str. Meșterul Manole, urmau a fi demontate dispozitivele publicitare, iar ulterior, după finisarea lucrărilor de reparație, acestea urmau a fi reamplasate conform autorizațiilor de amplasare.

Prin hotărârea Judecătoria Grigoriopol din 28 aprilie 2015, a fost admisă cererea de chemare în judecată a SRL „Artmarket” împotriva Primarului general al

municipiului Chișinău cu privire la anularea dispoziției Primarului general al municipiului Chișinău nr.836-d din 11 august 2014. A fost anulată dispoziția Primăriei municipiului Chișinău nr.836-d din 11.08.2014 Cu privire la anularea autorizațiilor de construire a publicității exterioare și demontarea dispozitivului publicitar”.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 30 septembrie 2015 a fost respins apelul declarat de reprezentantul Primarului general al municipiului Chișinău, Levco Daniela. A fost menținută hotărîrea Judecătorei Grigoriopol din 28 aprilie 2015, pronunțată în pricina civilă la cererea de chemare în judecată depusă de SC „Artmarket” SRL împotriva Primarului general al municipiului Chișinău privind contestarea actului administrativ.

La 10 februarie 2016 Daniela Levco, reprezentant în bază de procură a Primarului general al municipiului Chișinău, a declarat recurs împotriva decizie Curții de Apel Chișinău din 30 septembrie 2015, solicitînd repunerea în termenul de declarare a recursului, casarea deciziei recurate și a hotărîrii instanței de fond, cu pronunțarea unei noi hotărîri, prin care cererea de chemare în judecată să fie respinsă ca neîntemeiată.

În motivarea cererii a indicat că actul administrativ contestat este legal, emis de un organ competent, conform procedurii stabilite. În calitatea sa de autoritate publică locală executivă, Primarul general al municipiului Chișinău exercită atribuții prevăzute de legislația în vigoare sau atribuțiile încredințate de Consiliul local.

În conformitate cu pct.8.1 al deciziei Consiliului municipal Chișinău „despre aprobarea regulamentului provizoriu privind autorizarea și amplasarea dispozitivelor de publicitate, a publicității, firmelor (inscripții și imagini exterioare) în municipiul Chișinău”, dispozitivele de publicitate, amplasate pe domeniul public sau privat, constituie construcții provizorii și urmează a fi demontate de către proprietarii lor odată cu expirarea termenului de valabilitate al autorizației privind plasarea publicității sau cu anularea ei de către autoritățile administrației publice locale.

În autorizația eliberată SRL „Artmarket” a fost inclusă o condiție pe care agentul economic a acceptat-o în mod tăcit, prin amplasarea panoului publicitar și difuzarea informației și anume, dispozitivele publicitare sunt construcții provizorii și urmează a fi demontate în corespundere cu necesitățile urbanistice ale administrației publice locale conform legislației în vigoare.

Suplimentar, recurentul a solicitat repunerea în termenul de declarare a recursului, invocînd faptul că reprezentantul acestuia s-a aflat în concediu anula de odihnă, din 02 noiembrie 2015 pînă la 11 ianuarie 2016.

Conform art.434 alin.(1) din Codul de Procedură Civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale.

Alin.(2) al aceluiași articol prevede că, termenul de 2 luni este termen de decădere și nu poate fi restabilit.

Colegiul reține că, întrucât la materialele dosarului nu sunt anexate înscrisuri care să confirme data la care recurentul a recepționat sau i-a fost comunicată integral decizia recurată, recursul declarat de Daniela Levco, reprezentant în bază de procură a Primarului general al municipiului Chișinău, se consideră a fi depus în termen.

Analizând temeiurile invocate în cererea de recurs, în raport cu materialele pricinii și prevederile Legii, Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră recursul declarat de Daniela Levco, reprezentant în bază de procură a Primarului general al municipiului Chișinău, ca fiind inadmisibil, din considerentele ce urmează.

În conformitate cu art. 432 alin.(1) din Codul de Procedură Civilă, părțile și alți participanți la proces sînt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural prevăzute la art.432 alin.(2), (3) și (4) Cod Procedură Civilă.

În conformitate cu art.433 lit. a) Cod Procedură Civilă cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin.(2), (3) și (4) Cod Procedură Civilă.

Dat fiind faptul că temeiurile declarării recursului împotriva deciziei curții de apel, prin prisma prevederilor secțiunii a 2-a a capitolului XXXVIII Cod Procedură Civilă, sunt strict delimitate de art.432, Completul reține că, reieșind din prevederile art.437 alin.(1) lit.f) Cod Procedură Civilă, în sarcina recurentului este impusă obligația delimitării esenței, temeiului și argumentării acelei/acelor încălcări esențiale și/sau acelor circumstanțe ale aplicării eronate ale normelor de drept material sau procedural, care ar dicta necesitatea declarării recursului ca fiind admisibil.

În speță, criticile aduse de recurent, însoțite de expunerea circumstanțelor de fapt și de drept ale pricinii, percepute din propriul punct de vedere al recurentului, nu pot duce la admisibilitatea recursului, ori acestea nu pot fi reținute prin prisma art.432 din Codul de Procedură Civilă, în condițiile în care se insistă asupra reaprecierii probelor și circumstanțelor cauzei, în detrimentul evidențierii ilegalității soluției instanței de judecată.

Mai mult ca atât, Completul remarcă faptul că argumentarea expusă în cererea de recurs” este în esență similară argumentării expuse în cererea de apel din 12 mai 2015, căreia instanța de apel i-a dat o apreciere clară. Acest fapt denotă caracterul

declarativ al recursului, lipsit de conținut și evidențiază simplul fapt al dezacordului recurentului cu soluția dată de instanța de judecată, precum și lipsa temeiurilor legale de declarare a recursului.

Se cere a fi precizat că, specific recursului declarat în condițiile secțiunii a 2-a, Capitolul XXXVIII, din Codul de Procedură Civilă, este că recursul nu provoacă o rejudecare a fondului pricinii, avînd un caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept, verificându-se numai legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia ei în fapt. Rolul exclusiv al recursului este de a asigura efectuarea unui control de legalitate a deciziei atacate în baza temeiurilor legale de declarare a recursului strict prevăzute de art. 432 alin.(2), (3) și (4).

Prin prisma jurisprudenței CtEDO, recursul trebuie să fie efectiv, adică să fie capabil să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, iar recursul trebuie să posede puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri.

Abordarea recurentului în speță evidențiază în mod clar dezacordul acestuia cu soluția dată de instanța de judecată, însă argumentele acestuia nu permit identificarea omisiunilor sau erorilor instanței de judecată, care ar impune declararea recursului ca fiind admisibil.

Astfel, Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție constată lipsa temeiurilor care ar dicta necesitatea declarării recursului ca fiind admisibil.

În conformitate cu art. 270, 431 alin.(2), art. 433 lit. a) și art. 440 alin. (1) Cod Procedură Civilă, Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

d i s p u n e:

Se consideră inadmisibil recursul declarat de Daniela Levco, reprezentant în bază de procură a Primarului general al municipiului Chișinău.

Încheierea este irevocabilă din momentul emiterii.

Președintele completului,

Svetlana Filincova,

Judecători –

Sveatoslav Moldovan

Iuliana Oprea